

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-397/23 – 1

Lieta C-397/23

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2023. gada 29. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Sozialgericht Detmold (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 22. jūnijs

Pieteicējs:

FL

Atbildētājs:

Jobcenter Arbeitplus Bielefeld

Sozialgericht Detmold

[..]

Lēmums

Lietā

FL, [..] Bielefelde [*Bielefeld*]

Pieteicējs

[..]

pret

Jobcenter Arbeitplus Bielefeld [..]

Atbildētājs

Stadt Bielefeld Amt für soziale Leistungen -Sozialamt- [..]

Pieaicinātā persona

2023. gada 22. jūnijā *Sozialgericht Detmold* [Detmoldas Sociālo lietu tiesas] 35. palāta nolēma:

I. Apturēt tiesvedību.

II. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 267. panta 1. punkta 2. apakšpunktu uzdot Eiropas Savienības Tiesai (Tiesa) šādu prejudiciālo jautājumu:

Vai Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru uzturēšanās atļauju saistībā ar nepilngadīga un šai valstij piederīga bērna, kas nav stājies laulībā, aizgādību vecākam ārvalstniekam piešķir vienīgi, ja šā bērna ierastā dzīvesvieta ir šīs valsts teritorijā, kamdēļ šāds valsts tiesiskais regulējums rada situāciju, ka dalībvalsts Savienības pilsoņiem nav tiesību saņemt uzturēšanās atļauju saistībā ar aizgādību, ja nepilngadīgs Savienības pilsonis ir nevis šīs valsts, bet citas dalībvalsts pilsonis?

Pamatojums:

[..]

A. Pamatlietas priekšmets un fakti

I. Pamatlietas priekšmets

Lietas dalībnieki nav vienprātis par to, vai pieteicējam saskaņā ar *Sozialgesetzbuch Zweites Buch* [Sociālā nodrošinājuma kodeksa Otro grāmatu; turpmāk tekstā – “*SGB II*”] vai *Sozialgesetzbuch Zwölftes Buch* [Sociālā nodrošinājuma kodeksa Divpadsmito grāmatu; turpmāk tekstā – “*SGB XII*”] ir tiesības uz sociālajiem pabalstiem par laikposmu no 2020. gada 30. maija līdz 2021. gada 28. februārim. Saskaņā ar valsts tiesību normām, kas ir paredzētas *SGB II* 7. panta 1. punkta otrā teikuma 2. punkta b) apakšpunkta un *SGB XII* 23. panta 3. punkta pirmā teikuma 2. punkta attiecīgajās redakcijās, ir nepieciešams, lai viņam būtu uzturēšanās tiesības, kas neizriet vienīgi no darba meklēšanas nolūka.

II. Pamatlietas fakti

Pieteicējs, dzimis 1979. gada 21. maijā, ir Polijas pilsonis. 2020. gada 30. maijā viņš kopā ar savu dzīvesbiedri, ar kuru viņš nav noslēdzis laulību, [..] ieceļoja Vācijas Federatīvajā Republikā no Nīderlandes. Viņa pirms tam, proti, 2015. gada 30. augustā bija ieceļojusi Vācijā no Polijas un saistībā ar domstarpībām ar savu

2020. gada 25. martā mirušo vīru tikai uz īsu laiku uzturējās pie draudzenes Nīderlandē. Arī [pieteicēja dzīvesbiedre] ir Polijas pilsoņe. 2020. gada 27. novembrī Bīlefeldē piedzima viņu kopīgais ārpuslauības dēls. Arī viņam ir Polijas pilsonība.

Pieteicējs, kā arī [viņa dzīvesbiedre un viņu kopīgais bērns] atbildētājam iesniedza pieteikumu *SGB II* paredzētajiem pabalstiem. Ar 2020. gada 3. decembra un 2020. gada 21. decembra rīkojumiem atbildētājs dzīvesbiedrei piešķīra *SGB II* paredzētos pabalstus par laikposmu kopš ieceļošanas 2020. gada 30. maijā. [Dēlam] atbildētājs piešķīra pabalstus par laikposmu no dzimšanas 2020. gada 27. novembrī. [...] Ar 2021. gada 21. aprīļa atteikuma rīkojumu atbildētājs noraidīja pieteicēja [...] tiesības [uz pabalstiem] par laikposmu no 2020. gada 30. maija līdz 2021. gada 28. februārim. Pamatojumā tas norādīja, ka pieteicējam nav tiesību uz *SGB II* paredzētajiem pabalstiem, jo uzturēšanās tiesības viņam ir piešķirtas tikai darba meklēšanas nolūkā. Papildus šīm uzturēšanās tiesībām darba meklēšanai, nepastāvot citas uzturēšanās tiesības, no kurām varētu atvasināt tiesības uz *SGB II* paredzētajiem pabalstiem. [...] [omissis: izklāsts, skat. nākamo punktu]

Pieteicējs noteiktajā termiņā iesniedza sūdzību par šo atteikuma lēmumu. Ar 2021. gada 19. jūlija rīkojumu par sūdzību atbildētājs noraidīja sūdzību kā nepamatotu. Pamatojumā tas atkārtoti norādīja, ka uzturēšanās tiesības neizriet no *Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet* [Likuma par ārvalstnieku uzturēšanos, nodarbinātību un integrāciju Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā; turpmāk tekstā – “*AufenthG*”] 28. panta 1. punkta pirmā teikuma 3. punkta. [Dzīvesbiedre] Vācijas Federatīvajā Republikā atrodies jau vairāk nekā piecus gadus, un viņai esot pastāvīgas uzturēšanās tiesības. Pieteicējs Vācijas Federatīvajā Republikā pirmo reizi esot ieceļojis 2020. gada 30. maijā. [...] [Saskaņā ar valsts tiesību aktiem pieteicējam neesot uzturēšanās tiesību kā ģimenes loceklim vai viņa dzīvesbiedres tuviniekam]. Turklāt uzturēšanās tiesības neizrietot arī no *Gesetz über die allgemeine Freizügigkeit von Unionsbürgern* [Likuma par Savienības pilsoņu vispārējo pārvietošanās brīvību; turpmāk tekstā – “*FreizügG/EU*”] 11. panta 14. punkta pirmā teikuma [šajā tiesību normā ir norādīts uz *Aufenthaltsgesetz* [Likuma par uzturēšanos; turpmāk tekstā – “*AufenthG*”]] kopsakarā ar *AufenthG* 28. panta 1. punkta pirmā teikuma 3. punktu, jo šīs tiesības attiecoties tikai uz nepilngadīgajiem Vācijas pilsoņiem, bet prasītāja dēlam esot tikai Polijas pilsonība. Uzturēšanās tiesības neizrietot arī no Tiesas sprieduma C-181/19 un Regulas (ES) Nr. 492/2011, jo pieteicēja dēlam vēl nav jāiet skolā. *AufenthG* 28. pants, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 883/2004 4. pantu, atbilstoši Eiropas tiesībām neesot jāinterpretē tādējādi, ka arī Savienības pilsoņa bez skolas apmeklējuma pienākuma tēvam, kas nav stājies laulībā, jābūt uzturēšanās tiesībām. Dzīvesbiedres brīvas pārvietošanās un uzturēšanās tiesības netiekot faktiski padarītas neiespējamās tādēļ, ka tēvs, kas nav stājies laulībā, nesaņem nekādus *SGB II* paredzētos sociālos pabalstus.

Pret to pieteicējs 2021. gada 12. augustā cēla prasību.

Prasības tiesvedībā viņš būtībā apgalvo, ka uzturēšanās tiesības izrietot no *AufenthG* 28. panta 1. punkta pirmā teikuma 3. punkta kopsakarā ar *Grundgesetz* [Konstitūcija; turpmāk tekstā – “GG”) 6. pantu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECTK) 8. pantu. Tiesību uz ģimenes atkalapvienošanas aizgādības nolūkā ierobežošana uz “Vācijas pilsoņiem” esot pretrunā Savienības tiesībām, kā arī nepamatota diskriminācija un personu brīvas pārvietošanās ierobežojums. No *FreizügG/EU* 11. panta 14. punkta pirmā teikuma kopsakarā ar *AufenthG* 28. panta 1. punkta pirmā teikuma 3. punktu, lasot kopā ar *GG* 6. pantu un ECTK 8. pantu izrietot tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi.

Atbildētāja un pieaicinātā persona prasības tiesvedībā norāda, ka uzturēšanās tiesības nevar izrietēt no iepriekš minētā *AufenthG* 28. panta 1. punkta pirmā teikuma 3. punkta noteikuma, jo saskaņā ar tā formulējumu tas ir piemērojams tikai “Vācijas pilsoņiem”, nevis “Savienības pilsoņiem”. Valsts imigrācijas un uzturēšanās tiesībām esot raksturīgi izšķirt starp “Vācijas pilsoņiem” un “ārvalstniekiem”. Attiecīgais noteikums nepārkāpjot Savienības tiesību aktus. Jautājums, kas ir radies par to, vai atteikums piešķirt uzturēšanās atļauju Savienības pilsonim ar tāda nepilngadīga bērna aizgādības tiesībām, kuram ir dalībvalsts pilsonība un kurš dzīvo Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā, ir diskriminācija, augstāku instanču tiesu judikatūrā neesot atbildēts vienveidīgi. Augstāku instanču tiesu nekonekventās judikatūras un augstākās tiesas instances nolēmuma trūkuma dēļ neesot iespējams grozīt līdzšinējo nolēmumu un sniegt daļēju apstiprinājumu.

III. Valsts tiesiskais regulējums

Atbilstošās valsts tiesību normas ir formulētas šādi:

AufenthG 28. pants 2015. gada 27. jūlija likuma redakcijā (*BGBI. I*, 1386. lpp.)

1. ¹Uzturēšanās atļauju piešķir:

- 1) Vācijas pilsoņa laulātajam, kurš ir ārvalstnieks;
- 2) Vācijas pilsoņa nepilngadīgam bērnam, kurš nav stājies laulībā;
- 3) nepilngadīga bērna, kurš ir Vācijas pilsonis un kurš nav stājies laulībā, vecākam, lai īstenotu aizgādību,

ja Vācijas pilsoņa ierastā dzīvesvieta atrodas Vācijas teritorijā. [..]

[..]

[..] [*omissis*: atsevišķu aspektu regulējums]

FreizügG/EU 11. pants 2020. gada 24. novembra likuma redakcijā (*BGBI. I*, 2416. lpp.); grozījumi izdarīti ar 2020. gada 12. novembra likuma 1. pantu.

[..]

14. ¹Likumu par uzturēšanos piemēro arī tad, ja tas paredz labvēlīgāku tiesisko statusu nekā šis likums. [..]

SGB II 7. pants 2019. gada 30. novembra likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2020. gada 31. decembrim (*BGBI. I*, 1948. lpp.)

1. ¹ Šajā grāmatā minētie pabalsti ir paredzēti personām, kuras

- 1) ir sasniegušas 15 gadu vecumu un vēl nav sasniegušas maksimālo 7.a pantā minēto vecumu,
- 2) ir darbspējīgas,
- 3) ir trūcīgas un
- 4) pastāvīgi dzīvo Vācijas Federatīvajā Republikā (darbspējīgi pabalstu saņēmēji).

² Pabalstus nepiešķir:

- 1) ārvalstniecām un ārvalstniekiem, kuri Vācijas Federatīvajā Republikā nav darba ņēmēji vai pašnodarbinātas personas, kuriem nav tiesību brīvi pārvietoties saskaņā ar *Freizügigkeitsgesetz/EU* [Likuma par Savienības pilsoņu brīvu pārvietošanos] 2. panta 3. punktu, un to ģimenes locekļiem to uzturēšanās pirmo trīs mēnešu laikā,
- 2) ārvalstniecēm un ārvalstniekiem,
 - a) kuriem nav uzturēšanās tiesību,
 - b) kuru uzturēšanās tiesības izriet tikai no mērķa meklēt darbu vai
 - c) kuru uzturēšanās tiesības – atsevišķi vai kopā ar šī punkta b) apakšpunktā paredzētajām uzturēšanās tiesībām – izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV L 141, 27.5.2011., 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (ES) Nr. 2016/589 (OV L 107, 22.4.2016., 1. lpp.), 10. panta,

kā arī viņu ģimenes locekļiem,

[..]

[..] ⁴Atkāpjoties no otrā teikuma 2. punkta, ārvalstnieces un ārvalstnieki un viņu ģimenes locekļi saņem pabalstus saskaņā ar šo grāmatu, ja viņu ierastā dzīvesvieta Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā ir bijusi vismaz piecus gadus; [..]

[..]

SGB II 7. pants 2020. gada 9. decembra likuma redakcijā, kas ir spēkā no 2021. gada 1. janvāra (*BGBI. I*, 2855. lpp.)

Pabalstu saņēmēji

1. [..]

[..]

[..] [*omissis*: atbilst redakcijai, kas bija spēkā līdz 2020. gada 31. decembrim]

²Pabalstus nepiešķir:

1) ārvalstniecēm un ārvalstniekiem, kuri Vācijas Federatīvajā Republikā nav darba ņēmēji vai pašnodarbinātas personas, kuriem nav tiesību brīvi pārvietoties saskaņā ar *Freizügigkeitsgesetz/EU* [Likuma par Savienības pilsoņu brīvu pārvietošanos] 2. panta 3. punktu, un to ģimenes locekļiem to uzturēšanās pirmo trīs mēnešu laikā,

2) ārvalstniecēm un ārvalstniekiem,

a) kuriem nav uzturēšanās tiesību vai

b) kuru uzturēšanās tiesības izriet tikai no mērķa meklēt darbu,

kā arī viņu ģimenes locekļiem,

[..]

[..] [atbilst redakcijai, kas bija spēkā līdz 2020. gada 31. decembrim]

[..]

SGB XII 23. pants 2016. gada 22. decembra likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2020. gada 31. decembrim (*BGBI. I*, 3155. lpp.)

1. ¹Saskaņā ar šo grāmatu ārzemniekiem, kuri faktiski uzturas valsts teritorijā, ir jānodrošina iztikas atbalsts, atbalsts slimniekiem, atbalsts grūtniecēm, maternitātes atbalsts, kā arī atbalsts ārstniecībai. ²Ceturtais nodaļas noteikumi netiek skarti. ³Attiecībā uz pārējo – sociālo palīdzību var piešķirt, ja to pamato individuāli apstākļi. ⁴Pirmā teikuma ierobežojumi netiek piemēroti ārzemniekiem, kuriem ir pastāvīgā iedzīvotāja pastāvīgās uzturēšanās atļauja vai uzturēšanās atļauja uz noteiktu laiku un kuri Vācijas teritorijā paredzējuši uzturēties pastāvīgi. ⁵Noteikumi, saskaņā ar kuriem ir vai būtu jāizmaksā sociālās palīdzības pabalsti, izņemot tos, kuri minēti pirmajā teikumā, netiek skarti.

2. [..]

3. ¹Ārvalstnieki un viņu ģimenes locekļi nesaņem pabalstus saskaņā ar 1. punktu vai ceturto nodaļu, ja:

1) viņi Vācijas Federatīvajā Republikā nav nedz darba ņēmēji vai pašnodarbinātas personas, nedz viņiem ir tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar *Freizügigkeitsgesetz/EU* 2. panta 3. punktu to uzturēšanās pirmo trīs mēnešu laikā,

2) viņiem nav uzturēšanās tiesību vai viņu uzturēšanās tiesības izriet tikai no mērķa meklēt darbu,

3) viņu uzturēšanās tiesības – atsevišķi vai kopā ar 2. apakšpunktā paredzētajām uzturēšanās tiesībām – izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV L 141, 27.5.2011., 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (ES) Nr. 2016/589 (OV L 107, 22.4.2016., 1. lpp.), 10. panta vai

4) viņi ir ieceļojuši, lai saņemtu sociālo palīdzību.

[..]

[..] [*omissis*: ierobežoti atbalsti līdz izceļošanai, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi]

⁷Atkāpjoties no pirmā teikuma 2. un 3. punkta, ārvalstnieki un viņu ģimenes locekļi saņem pabalstus saskaņā ar 1. punkta pirmo un otro teikumu, ja viņi Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā uzturas vismaz piecus gadus bez ievērojama pārtraukuma; [..]

[..]

SGB XII 23. pants 2020. gada 9. decembra likuma redakcijā, kas ir spēkā no 2021. gada 1. janvāra (*BGBI. I*, 2855. lpp.)

[..]

[..] [*omissis*: atbilst redakcijai, kas bija spēkā līdz 2020. gada 31. decembrim]

3. ¹Ārvalstnieki un viņu ģimenes locekļi nesaņem pabalstus saskaņā ar 1. punktu vai ceturto nodaļu, ja:

1) viņi Vācijas Federatīvajā Republikā nav nedz darba ņēmēji vai pašnodarbinātas personas, nedz viņiem ir tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar *Freizügigkeitsgesetz/EU* 2. panta 3. punktu to uzturēšanās pirmo trīs mēnešu laikā,

2) viņiem nav uzturēšanās tiesību vai viņu uzturēšanās tiesības izriet tikai no mērķa meklēt darbu, vai

3) viņi ir ieceļojuši, lai saņemtu sociālo palīdzību.

[..]

[..] [*omissis*: ierobežoti atbalsti līdz izceļošanai, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi] ⁷Atkāpjoties no pirmā teikuma 2. punkta, ārvalstnieki un viņu ģimenes locekļi saņem pabalstus saskaņā ar 1. punkta pirmo un otro teikumu, ja viņi Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā uzturas vismaz piecus gadus bez ievērojama pārtraukuma; [..]

[..]

ECTK 8. pants [..]

1. Ikvienai personai ir tiesības uz savas privātās un ģimenes dzīves [..] neaizskaramību.

[..]

GG 6. pants [..]

[..]

[..] [*omissis*: laulības un ģimenes aizsardzība, vienlīdzīgi nosacījumi laulībā un ārpus laulības dzimušiem bērniem]

B. Prejudiciālie jautājumi un to nozīme nolēmuma pieņemšanā

Tā kā sociālo lietu tiesu nolēmumi ir japārsūdz *Landessozialgericht* [Federālās zemes sociālo lietu tiesā] un *Bundessozialgericht* [Federālajā sociālo lietu tiesā], palātas kā pirmās instances sociālo lietu tiesas pienākums nav veikt prejudiciālā nolēmuma tiesvedību. Tomēr palāta – lai paātrinātu tiesvedību un noskaidrotu federālās zemes sociālo lietu augstākas instances judikatūrā atšķirīgi atbildēto juridisko jautājumu – uzskata, ka jau pirmās instances tiesvedībā ir nepieciešams iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, lai Savienības tiesību kontekstā varētu iegūt skaidrību par to, vai šāds valsts noteikums pārkāpj LESD 18. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Harta) 20. pantu, 21. panta 2. punktu, 33. panta 1. punktu, Regulu (EK) Nr. 987/2009, Direktīvu 2004/38/EK vai citus Tiesas apsvērtos Savienības tiesību noteikumus.

Palāta norāda, ka šī juridiskā jautājuma interpretācija valsts augstāku instanču tiesu judikatūrā ir ļoti atšķirīga. [..] [*omissis*: norādes uz sociālo lietu tiesu judikatūru, kurā nepieļaujama diskriminācija LESD 18. panta izpratnē tiek vai nu apstiprināta, vai arī noliegta, skat. norādes *Bundesverfassungsgericht* [Federālās konstitucionālās tiesas; turpmāk tekstā – “*BVerfG*”] lēmumā. Arī *BVerfG* savā izklāstā norāda, ka federālo zemju sociālo lietu tiesu judikatūrā un literatūrā nav nepārprotama skatījuma uz to, vai *FreizügG/EU* 11. panta 1. punkta 11. teikums likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2020. gada 23. novembrim (kopš 2020. gada 24. novembra – *FreizügG/EU* 11. panta 14. punkta pirmais teikums) kopsakarā ar *AufenthG* 28. panta 1. punkta pirmā teikuma 3. punktu un LESD 18. panta pirmo

daļu var piešķirt vecākam, kuram ir aizgādības tiesības, uzturēšanās tiesības, pamatojoties uz to, ka viņš pavada nepilngadīga Savienības pilsoņa, kuram ir tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar *FreizügG/EU* 3. panta 1. punkta pirmo teikumu tāpēc, ka to pavada otrs vecāks (*BVerfG*, lēmums, 2019. gada 4. oktobris – 1 BvR 1710/18, [https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Downloads/DE/2019/10/rk20191004_1bvr171018.html] 2019, 27335, 12. punkts).

I. Savienības tiesiskais regulējums

Palātas ieskatā šajā lietā nozīmīgās Savienības tiesību normas ir šādas: LESD 18. pants, Hartas 20. pants, 21. panta 2. punkts, 33. panta 1. punkts, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā. Ciktāl Tiesa uzskata, ka tiek skartas citas Savienības tiesību normas, arī uz tām ir jāattiecas lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu.

II. Eiropas Savienības tiesību interpretācijas nozīme lēmuma pieņemšanai pamatlietā

Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu uzdotie jautājumi ir tiesiski nozīmīgi tiesvedības iznākumam. Ja atbilde uz jautājumu būtu apstiprinoša, pieteicējam [...] principā būtu tiesības uz pabalstu – katrā ziņā par laikposmu kopš kopīgā dēla piedzimšanas 2020. gada 27. novembrī. No *AufenthG* 28. panta 1. punkta pirmā teikuma 1. punkta izrietētu materiālās uzturēšanās tiesības, kas ir uzturēšanās tiesības *SGB II* 7. panta 1. punkta otrā teikuma 2. punkta b) apakšpunkta un *SGB XII* 23. panta 3. punkta pirmā teikuma 2. punkta izpratnē, kuras neizriet tikai no mērķa meklēt darbu. Tādējādi, ņemot vērā faktisko apstākļu un strīda līdzšinējo stāvokli, prasība daļēji tiktu apmierināta tiesvedībā pirmajā instancē. Ciktāl atbilde uz šo jautājumu ir noliedzosa, pieteikums būtu jānoraida, pamatojoties uz līdz šim konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem un strīda līdzšinējo stāvokli. Tiesiskajam strīdam ir arī saikne ar Savienības tiesībām, kas ir nepieciešama lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu, jo tas attiecas uz tāda Savienības pilsoņa sociālo pabalstu saņemšanas nosacījumiem, kurš pēc pārcelšanās uz dzīvi Vācijas Federatīvajā Republikā vēlas saņemt vienlīdzīgu attieksmi ar iekšzemes pilsoņiem, norādot uz aizgādības īstenošanu un atsaucoties uz valsts tiesību regulējumā pastāvošo Savienības tiesību pārkāpumu.

Informācija par pārsūdzības iespējām:

[..]